

Nedeľný predaj: pokračovanie „konzervatívnej“ frašky

Branislav Michalka

13. júna 2020 **Politika**

KOMENTÁR Ako mnohí predpokladali a ako sme to aj na našom portáli viackrát uviedli, zákon o zákaze nedeľného predaja v parlamente neprešiel. Z prijímania zákona, o ktorom ešte v čase tzv. koronakrízy a výnimočného stavu tvrdil premiér Matovič, že by ho podporil, sa stala ďalšia ukážka „konzervatívnosti“ rôznych politických zoskupení, ktoré sa pred voľbami prezentovali ako nezmieriteľní kresťania a ochrancovia života.

Koniec „konzervatívneho“ sna

Prvé prebudenie z „konzervatívneho“ sna nastalo pre mnohých katolíkov už počas koronakrízy. Väčšina kresťanských politikov, okrem poslancov zo strany KDŽP, akceptovala všetky vládne opatrenia voči kostolom a bohoslužbám, zamerané na boj s epidémiou, napriek tomu, že opatrenia v obchodoch, ale aj v parlamente, neboli zďaleka také striktné. Samozrejme, vtedy sa ešte mohli zastrešiť veľmi ústretovým postojom cirkevných predstaviteľov voči návrhom štátu a hlavného hygienika.

Ďalší úder prišiel od Anny Záborskej z Kresťanskej únie, ktorá sa pred voľbami prezentovala ako nekompromisná bojovníčka proti umelým potratom. V rozhovore pre portál Aktuality.sk, ktorý s ňou viedol známy liberálny žurnalista Branislav Dobšinský, odmietla tzv. „poľskú“ cestu zakazovania umelých potratov a hovorila o slobodnom rozhodnutí ženy. Ukázalo sa, že ak je niekto „za život“, tak to ešte neznamená, že je tak striktné „proti potratom“, aby ich zakázal. To vrhá svetlo aj na samotné slovné spojenie „za život“, ktoré pôsobí konfúzne, vzhľadom na to, že „za život“, minimálne vlastný, je väčšina ľudí.

Nedeľa?

Zatiaľ poslednou ukážkou „konzervatívneho“ pokrytectva je hlasovanie o návrhu zákona z dielne ĽSNS o zákaze nedeľného predaja. To, že proti zákonu vystupovali liberálni poslanci asi nikoho neprekvapuje. Celý klub SaS zahlasoval proti. Trochu podozrivejší a diferencovanejší bol prístup „sociálne“ cítiacich poslancov ľavicovej strany Smer SD. Mnohí z nich hlasovaním odobrili prijatie novelizácie zákona, ale mnohí z nich zvolili radšej alibistickú formu neprítomnosti a zdržania sa hlasovania. Za bol napríklad Ľuboš Blaha, Ján Blcháč, Marián Kéry, Róbert Fico alebo Jana Vaľová. Vychádzajúca hviezda novej ľavicovo liberálnej „habadúry“ na slovenských voličov, Peter Pellegrini sa rozhodol pre rafinovanú neprítomnosť, pravdepodobne aby nepopudil potencionálnych priaznivcov.

Po tejto časti politického spektra v parlamente, u ktorého sa vzhľadom na ekonomicko-liberálne alebo ľavicovo-protikresťanské zameranie, dalo odmietnutie návrhu čakať, nasleduje pozoruhodný úkaz u príslušníkov tábora, ktorý sa pred voľbami snažil oslovovať kresťanských voličov. Do tohto tábora patrili napríklad aj poslanci zo strany Za ľudí, z ktorých mnohí pred voľbami deklarovali svoje kresťanské ideové korene. U niektorých z nich, ako napríklad u Juraja Šeligu, ktorý je odchovancom Kolégia Antona Neuwirtha (údajne konzervatívneho kresťanského združenia), vyznieva hlasovanie proti návrhu skutočne paradoxne.

U Jána Benčíka samozrejme zase neprekvapuje. A opäť u Jany Žitňanskej, bývalej nádeji KDH, tiež vzbudzuje rozporuplné pocity. Za hlasovala, podľa oficiálneho parlamentného zdroja, z celého poslaneckého klubu strany Za ľudí len Vladimíra Marcinková. Nakoniec sa však ukázalo, že došlo k poruche na hlasovacom zariadení a poslankyňa rozhorčene popisovala ako zúfalo, ale márne, stláčala gombík so záporným rozhodnutím.

„Konzervatívci“ idú do útoku

Ale aj u strany Za ľudí sa dá všeličo ospravedlniť jej celkovým profilom, ktorý je jednoznačne liberálny a kresťanstvo používa len ako zriedkavé a povrchné predvolebné lepidlo, na nalákание voličov. Fraška slovenských „konzervatívcov“ začne naberať na obrátkach, keď sa pozrieme na hlasovanie vládnej strany Sme rodina. Z týchto spolubojovníkov „posledného križiaka“ sa nezmohol ani jeden na kladné hlasovanie za kresťanskú nedeľu. Možno tá „rodina“, ktorú má na mysli táto „rodina“, bude skôr rodinou v štýle ich straníckeho predsedu, než v štýle katolíckeho sociálneho učenia. Každopádne aj táto strana je mnohými vnímaná ako jedna z opôr konzervatívneho smerovania Slovenska. Podobné nemilé prekvapenia budú pravdepodobne ešte nasledovať. Najmä ak budú prichádzať do parlamentu návrhy zákonov od opozičných poslancov, na ktorých budú mať „pifku“ liberáli z SaS a Za ľudí. Kto chce s vlkami vyť...

Vrcholom „konzervatívnej“ komédie bolo hlasovanie poslaneckého klubu OĽaNO, ktorý mal byť, podľa vystrašených médií onou „konzervatívnou hrozbou“, siahajúcou svojou tmárskou rukou na nevinnosť liberálneho Slovenska. Z celého poslaneckého klubu, ktorý by mal obsahovať údajnú „kresťanskú“ platformu, zahlasoval „za“ len kresťanský poslanec z Nitry, Martin Čepček. Zvyšné osadenstvo OĽaNO využilo všetky možnosti, ktoré prichádzali do úvahy, aby sa vyhli kladnému hlasovaniu. A konzervatívna Jana z Arku slovenského parlamentu, Anna Záborská, ktorú karikaturista Shooty naivne kreslil s plamenným mečom netolerance, sa pre istotu rozhodla ani nedostaviť. Jej stranícky kolega, ďalší z tých nekompromisných „konzervatívcov“, Vašečka zase nehlasoval aj keď bol prítomný. Jeho príklad nasledovalo 45 poslancov z OĽaNO! Kde bolo to „konzervatívne“ krídlo, ktorým nám tu už tri mesiace liberáli mávajú pred očami?

Nakoniec za novelu zákona hlasovali len poslanci ĽSNS, u ktorých je to samozrejmé, keďže ich stranícki kolegovia návrh predkladali. K nim sa pridali poslanci mimo klubov: Taraba, dvaja Kuffovci, Podmanický, solitéri Čepček z OĽaNO a Marcinková zo Za ľudí, no a nakoniec tých niekoľko poslancov za SMER, o ktorých tu už bola reč, aj keď nie o všetkých.

Svojim voličom to tzv. „konzervatívci“ zaiste ľahko vysvetlia. Nebudú predsa hlasovať za návrh, ktorí predkladajú zlí extrémisti. Kludne nech sa aj celý svet zrúti, ale hlavne nech extrémisti pocítia hnev demokracie. Čas je mocný čarodej a pamäť ľudu je, našťastie pre poslancov, krátka. Keď bude po všetkom, tak nejaký ten „konzervativizmus“, s ktorým sa voličom zapchá huba, sa už vždy nájde.

Fraška bude pokračovať

Zdá sa teda, že žiadna „konzervatívna revolúcia“, o ktorej nám vypisujú istí liberáli, ktorí by sa radi chvíľu pohrali na „konzervatívcov“, nepríde. Odhliadnuc od toho, že termín „konzervatívna revolúcia“ je klasický blábol. Byť konzervatívnym vylučuje byť revolucionárom. Termín „konzervatívna revolúcia“ označoval určitý smer revolučného procesu a myslenia v Nemecku po roku 1918, ktorý sa vyznačoval vypätým

nacionalizmom, autoritatívnosťou a hierarchickosťou, skombinovanými s adoráciou techniky, dynamiky a militarizmu. Pojem „konzervativizmus“ používal len ako symbolické vyjadrenie odporu voči internacionálnej ľavicovej revolúcii. Skutočný popis ich názorov by mohol vyzeráť ako: revolučný, autoritatívny a hierarchický nacionalizmus. Väčšinou nekresťanský.

Žiadne z týchto kritérií však nespĺňa slovenská politická realita ani náhodou. Ani konzervatívne, ani konzervatívne-revolučné. Keď súčasní kresťanskí liberáli, ktorí sa vo svojej naivite nazývajú „konzervatívami“, pomýšľajú na konzervativizmus, tak nemajú odvahu myslieť ani na taký stav, aký bol na Slovensku ešte v 90. rokoch. A už vtedy sa Slovensko topilo v liberalizme. Ich úlohou je ďalej ohlupovať konzervatívnych katolíkov a vzbudzovať v nich raz za štyri roky klamné nádeje.

„Konzervatívna“ fraška bude ďalej pokračovať, bude sa utápať v kompromisoch a plesnivieť v straníckych intrigách, hojne zalievaných eurofondovým hnojivom. Nakoniec vstane pred voľbami, ako Fénix z popola, aby v ďalšom kole začala zvolávať katolíkov do „boja“.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/nedelny-predaj-pokracovanie-konzervativnej-frasky/>